

mel. Derimod stiller det sig mere tvivlsomt, om der ved Eksport af Rug og Hvede kan opnaas den beregnede Indtægt af 30 Mill. Kr. Det vil jo fuldstændig afhænge af Høstens Størrelse. Det er for øvrigt ogsaa et Punkt, som den højtærede Minister før omtalte ret udførligt, idet han gjorde Rede for denne Bestemmelse i Lovforslaget. Det samme gælder med Hensyn til den beregnede Indtægt af 20 Mill. Kr. ved Eksport af Vaarsød eller Produkter deraf. Om dette Beløb vil indgaa, vil i høj Grad afhænge af, hvilken Efterspørgsel der bliver efter denne Vare, og hvor høj Pris vi kan vente at faa for den i Udlandet. Derom kan der ganske naturligt ikke siges noget bestemt i Øjeblikket. Beregningen af disse Indtægter hviler altså paa et noget usikkert Grundlag, men dette har den højtærede Minister for øvrigt ogsaa selv stærkt fremhævet dels i Bemærkningerne til Lovforslaget, dels gennem sine Udtalelser i Folketinget og ogsaa her i Dag ved Fremsættelsen af Lovforslaget. Mine Udtalelser om dette Spørgsmaal maa derfor ikke opfattes som en Anke mod Ministerens Beregninger, jeg har kun ment at burde fremhæve og understrege, at vi her bevæger os paa et usikkert Grundlag, og skulde disse Indtægter for en Del svigte, maa vi naturligvis søge det rettet paa anden Maade, noget, som den højtærede Minister for øvrigt ogsaa har antydnet og udtalt sig nærmere om her i Dag.

Efter Landbrugsministerens udførlige Redegørelse for Lovforslaget finder jeg for øvrigt ikke Anledning til at gaa nærmere ind paa dets Enkeltheder, ligesom jeg heller ikke skal gaa ind paa en nærmere Omtale af den, som jeg synes, mærkelige og tvetydige Stilling, som de to Oppositionspartier har indtaget ved Behandlingen af denne Sag. Jeg skal ikke udtale mig nærmere herom, men skal ganske kort slutte mine Bemærkninger med at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtigt Behandling her i Tinget og skal tilføje, at fra vor Side er der ikke noget Ønske om at faa Sagen overvejet nærmere i et Udvalg. Vi er parate til at stemme for Lovforslaget, som det her foreligger.

Johan Hansen: Desværre er det i Aar som i Fjor paa sin Plads at begynde med en Beklagelse over, at Forslaget til Kornlov fremkommer saa sent, at det allerede har været til ikke saa lidt Gene for Korndyrkerne med Hensyn til deres Aflevering. Jeg vil haabe, at man, hvis det

bliver nødvendigt, at vi faar en Kornlov ad Aare, da vil sørge for at forberede den i god Tid. Jeg er nemlig ikke ganske af samme Opfattelse som Ministeren og den ærede Ordfører for Venstre (Ole Hansen): at man kan undvære en Kornlov i den kommende Tid. Det var ønskeligt, om Forholdene vilde arte sig saaledes ude i den store Verden, at man kunde undgaa den, men desværre, jeg tror ikke paa det. Jeg vil derfor henlede rette vedkommendes Opmærksomhed paa Betydningen af, at vi faar Kornlovsforslaget saa betids, at Folk ikke generes, naar de skal aflevere det Brødkorn, som Loven forudsætter skal afgives.

Men værre er det, at jeg ogsaa i Aar maa sige, at det forelagte Lovforslag er en ren og skær Øbolov. Paa Baggrund af Kornloven for 1921 maa det siges, at Loven i Fjor var betydelig bedre, nær ved at være ideal. Om den kunde man ganske vist ogsaa sige, at den var en Øbolov, men den havde den Fordel, da den blev endeligt vedtaget, at alle Partier kunde slutte sig til den. Det væsentligste, man kunde indvende mod Loven af 19. September 1919, var, at Afleveringspligten var indskrænket til visse korndyrkende Egne, navnlig de rug- og hvededyrkende, og dernæst var der den Skavank ved den, at Ligningen ikke gik længere ned, end den gjorde: forsaavidt man kun havde besaaet $\frac{1}{16}$ af sit Areal med Brødkorn, var man fritaget, og vi ved, at en hel Del Mennesker slap igennem det Sold, som der her var givet dem Mulighed for at slippe igennem. Det medførte for dem en meget stor Fordel, ved at de kunde dels bruge, dels sælge deres Vaarsød. Endelig var Ligningen i Fjor lovlig lav, som bekendt kun 200 kg pr. 1 000 Kr.s Jordværdi. Mens selv disse ikke særlig afbalancerende Bestemmelser gaar ikke igen i Aar. Jeg forstaar derfor saa godt, at der fra de vestjydske Egne og Husmændene overalt i Landet vil komme til at lyde en Mængde Klager over det foreliggende Lovforslags Virkninger, og man har jo ogsaa allerede set, at manovre i Vestjylland har samlet Husmandsforeningerne og Landboforeningerne for at protestere imod, at man ikke har taget Hensyn til Ligningsgrundlaget og ikke fastsat Maksimalpris paa Vaarsød, og forskellige andre Ting. I Fjor kunde man, om man vilde, opnaa at faa ombyttet sit Brødkorn med Fodervarer, Pund for Pund efter den beregnede Værdi, medens man i Aar til Trods for de tilsyneladende højere Priser vil faa et betydeligt økonomisk Tab.